

62. Ohun ti wọn kò fẹ́ fún araa wọn ni wọn yà sọtò fún Allaahu, àti pé ahòn-on wọn n sọ irò pé dájúdájú èsan rere wà fún wọn, láí sí tàbítabí iná ni yóò jẹ́ ti wọn, àti pé dájúdájú A ó fi wọn síbẹ́ láí ní bẹ́ wọn wò.

63. Mo fi Allaahu búra, A ti rán (àwọn òjìṣẹ́) sí àwọn orílẹ̀-èdè kan ṣiṣẹ́. Èṣù sì mú ṣẹ́ (aburúu) wọn dára lójúu wọn, òun ni olùgbèwọ́ wọn lónlì, ìyà elèta-eléroó sì wà fún wọn.

64. Àwa kò fi Ìwé-Mímó náà ránsẹ́ sí ẹ́ lásan bíkòṣe pé kí ó lè ṣe àlàyé fún wọn nípaà ohun tí wọn n yapa ẹnu sí, (Ìwé-Mímó náà - Al-Kur'aanu) jẹ́ afinimòná àti áánú fún àwọn èniyàn tí wọn gba (Allaahu) gbọ́.

65. Àti pé Allaahu ni Ó n rọ̀ òjò láti sánmò, Ó sì fi n jì ilẹ̀ lẹ́yìn igba tí ó ti kú. Dájúdájú àmì wà nínú un iye fún àwọn èniyàn tí wọn n gbọ̀rọ̀.

66. Àti pé dájúdájú àríwòye wà fún yín lára àwọn ẹran ọ̀sìn. A n fún yín mú nínú un ohun tí ó wà nínú un ikùn-un wọn láàrin igèdègèdè àti èjẹ́, wàrà tí ó mó tí ó sì rọ̀rùn fún àwọn tí wọn n mu (ú).

67. Àti pé nínú un àwọn èso igi dàbínú àti àjàrà, ẹ́ n mú jáde láraa wọn ohun tí ó n mú èniyàn hún rirà (bí ọ́tí) àti ije-imu ti ó dára. Dájúdájú àmì wà nínú un iye fún àwọn èniyàn tí n lo láákàyè.

68. Àti pé Olúwaa rẹ́ ṣe ṣípayá fún oyin (kòkòrò) pé kí ó kólé sí ara àwọn òkè àti inú un àwọn igi àti lórí àwọn ohun tí wọn mọ́ tí ó ga.

69. Lẹ́yìn náà kí ó máa jẹ́ oríṣiríṣi èso, kí o sì máa tẹ̀lẹ́ ojú ọ̀nà Olúwaa rẹ́ pẹ̀lúu ìteriba. Ohun mímu tí ó ni oríṣiríṣi àwò n jáde láti inú un ikùn-un rẹ́. Ìwòsàn wà nínú un rẹ́ fún àwọn èniyàn. Dájúdájú àmì wà nínú un iye fún àwọn èniyàn tí wọn máa n ronú jinlẹ́.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ
الْكُذِبَ أَنْ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنْ لَهُمُ
النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿١٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ
أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِلتَّبَيَّنِ هُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَهُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ أَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نَسْفِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِمَّنْ يَبْنِ
فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمِنْ
ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾
وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ كُلِي
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ تَخْرُجُ
مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾